

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Vladimir Timofti

Judecători Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 29 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2018, declarate de către avocații Terr Dmitri și Prisăcari Ion în numele inculpatului

Guțu Dumitru XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 18.09.2017 – 29.03.2018;
2. Instanța de apel: 23.04.2018 – 07.11.2018;
3. Instanța de recurs: 29.01.2019 – 11.06.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 29 martie 2018, Guțu Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea din contul lui Guțu Dumitru în beneficiul părții vătămate Ghilos Ion a cheltuielilor suportate pentru tratament și recuperare în mărime de 9600 lei, a despăgubirilor pentru salariul nerealizat (venit ratat) pe perioada 13.07.2017-13.11.2018, în mărime de 46592 lei, a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 8000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, iar în total 114192 lei. În rest, în vederea încasării despăgubirilor pentru salariul nerealizat în mărime mai mare, acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Guțu Dumitru, în seara zilei de 13 iulie 2017, fiind sub influența băuturilor alcoolice, aflându-se în barul din s. Vădeni, r-nul Soroca ce-i aparține lui Veaceslav Dobrovolschi, în timpul unei certți, intenționat, cu scopul de a-i provoca vătămări corporale, i-a aplicat lui Ghilos Ion o lovitură cu pumnul în regiunea nasului, iar după ce conflictul s-a extins afară, în apropierea fântânii cet. Coțaga Aurelia, acționând cu intenție unică, i-a aplicat lui Ghilos Ion o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i vătămări corporale grave, manifestate prin plagă frontală, excoriații în regiunea frunții și buzelor, fractura osului parietal bilateral și peretelui superior al orbitelor bilateral, osului nazal însoțite de contuzie cerebrală gravă și hematom subdural pe stânga, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiecte contondente și

care pot data din 13.07.2017.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- la data de 06 aprilie 2018 – procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Guțu Dumitru să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, precum și să fie dispusă încasarea din contul acestuia a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate în mărime de 960 lei, invocând că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și a aplicat față de inculpat o pedeapsă prea blândă; - instanța eronat a reținut drept circumstanță atenuantă - recunoașterii vinovăției și nu a ținut cont de comportamentul inculpatului și atitudinea față de fapta comisă, că recunoașterea vinei și căința sinceră au avut un caracter pur formal, date numai cu scopul de a fi pedepsit mai blând pentru infracțiunea săvârșită, că partea vătămată, drept consecință a acțiunilor ilicite ale inculpatului, a fost încadrat în grad de dezabilitate accentuat, că până la incident, partea vătămată era încadrată în câmpul muncii și avea un venit lunar stabil, care-i permitea să-și întrețină familia, iar din cauza traumei suportate nu mai este în stare se muncească în deplină măsură fiind nevoit să se concedieze, că familia acestuia a rămas practic fără suport material, că de la momentul comiterii infracțiunii și până în prezent, inculpatul nu a făcut nicio încercare de a recupera cheltuielile suportate de către partea vătămată pentru tratament, că inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ și nu este angajat în câmpul muncii; - aplicând față de inculpat prevederile art.90 Cod penal, nu i-a aplicat nicio restricțiile din cele prevăzute de art.90 alin.(6) Cod penal; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.227, 229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului;

- la data de 06 aprilie 2018 – partea vătămată, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă executarea reală a pedepsei închisorii, invocând că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și a aplicat față de inculpat o pedeapsă prea blândă; - instanța eronat a constata că circumstanțe ce ar agrava vina inculpatului nu au fost stabilite, în cauza penală fiind reținute circumstanțele agravante prevăzute la art.77 alin.(1) lit.b) și j) Cod penal; - instanța nu a ținut cont că infracțiunea a fost comisă de către inculpat în stare de ebrietate, provocându-i părții vătămate urmări grele, rămânând invalid, că din cauza invalidității a fost concediat, pierzând salariul în mărime de 4160 lei lunar, fiind lipsit de posibilitatea de a-și întreține fiul minor și concubina care se află în concediu de maternitate, că la locul de trai inculpatul este caracterizat negativ, că nu a contribuit cu nimic la micșorarea esențială a gravității faptei și a consecințelor ei, că nu i-a reparat prejudiciul material și moral, că pe parcursul efectuării urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată, inculpatul a avut față de el un comportament disprețuitor, nedorind o conciliere sănătoasă; - instanța eronat a aplicat față de inculpat prevederile art.90 alin.(1) Cod penal;

- la data de 18 aprilie 2018 – avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță,

prin care perioada de probațiune stabilită inculpatului să fie redusă, precum și să fie respinsă acțiunea civilă, invocând că perioada de probațiune de 5 ani este prea mare; - instanța greșit a dispus încasarea în beneficiul părții vătămate a sumei de 9600 lei, aceasta nefiind probată, precum și a salariului nerealizat în mărime de 46592 lei, deoarece părții vătămate i-au fost achitate din contul întreprinderii niște sume de bani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2018, apelul declarat de către avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, iar apelurile declarate de către procuror și partea vătămată au fost admise, casată parțial sentința, rejudecată cauza în partea casată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Guțu Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare. În rest, dispozițiile primei instanțe au fost menținute.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei și a cheltuielilor judiciare.

Cu referire la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă. Prima instanță, contrar prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, nu și-a motivat soluția în partea stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Consecvent, instanța de apel a menționat că prima instanță greșit a reținut drept circumstanță atenuantă – recunoașterea vinovăției, or, cauza penală a fost judecată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală și prin urmare, aceeași circumstanță nu poate avea dublă valoare juridică.

La fel, instanța nu a ținut cont de comportamentul inculpatului care, deși și-a recunoscut vina, fapt care poate întemeia aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, nu diminuează gradul și pericolul social al faptelor comise și nu restabilește drepturile lezate prin infracțiunea comisă, iar legiuitorul acordă dreptul instanței și nu o obligă să aplice față de persoana vinovată suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii. Or, inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, nu a conștientizat până la capăt urmările prejudiciabile ale faptelor comise și s-a eschivat de la judecarea cauzei în ordine de apel, fiind tergiversată judecarea cauzei penale.

Prezența acestor circumstanțe, în contextul în care, față de inculpat a fost aplicată o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, în opinia instanței de apel, face imposibilă asigurarea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal. De asemenea, o astfel de pedeapsă, nu este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise și circumstanțelor cauzei.

Prin urmare, având în vedere cele enunțate supra, inclusiv normele indicate, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de urmările prejudiciabile ale faptei comise, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate, care a fost încadrat ca urmare a acțiunilor inculpatului în grad de dezabilitate accentuată, fiind păstrat procentul de capacitate de muncă de 40%, că inculpatul nu a înțeles și nu a conștientizat faptele comise, nu a recuperat cel puțin parțial prejudiciul cauzat părții vătămate, care a avut și

cheltuieli legate de tratamentul necesar în urma vătămărilor corporale grave cauzate prin infracțiune, că fapta comisă prezintă un pericol social sporit, că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel a considerat că față de acesta poate fi aplicată doar o pedeapsă sub formă de închisoare cu executare reală, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei și normelor legale.

Cu referire la criticile procurorului la capitolul cheltuieli judiciare, instanța de apel a constatat că prima instanță, deși în partea descriptivă a sentinței s-a referit la acest aspect, a omis să se expună în dispozitiv referitor la soluția adoptată.

Astfel, având în vedere nemijlocit argumentele aduse de către acuzator întru admiterea solicitării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de apel a considerat că acestea nu sunt întemeiate, or, expertizele nr.91,,A” din 25.07.2017, nr.107,,A” din 14.08.2017 și nr.130,,A” din 29.08.2017, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului leziunilor corporale suportate de către partea vătămată, în baza cărora a fost determinată încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatorului și formularea învinuirii, ce sunt puse în sarcina părții acuzării.

Instanța de apel și-a întemeiat aceste alegații, atât pe prevederile art.227 alin.(2), 228 alin.(1) Cod de procedură penală, cât și pe prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, în vigoare la data comiterii infracțiunii, potrivit cărora, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Cu referire la apelul declarat de către avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului, în sensul stabilirii unei pedepse mai blânde, instanța de apel a reiterat circumstanțele cauzei descrise mai sus, indicând asupra inoportunității satisfacerii solicitării acestuia.

Instanța de apel a subliniat gravitatea urmărilor faptei comise, care a fost constatată prin raportul de expertiză judiciară nr.130,,A” din 29.08.2017, potrivit căruia, părții vătămate Ghilos Ion i-au fost cauzate vătămări corporale grave, manifestate prin plagă frontală, excoriații în regiunea frunții, buzelor, fractura osului parietal bilateral și peretelui superior al orbitelor bilateral, osului nazal însoțite de contuzie cerebrală gravă, hematom subdural pe stânga.

De asemenea, instanța de apel a considerat drept nefondate și criticile avocatului aduse față de admiterea acțiunii civile, invocând în acest sens că sumele solicitat nu sunt probate, precum și că părții vătămate i-au fost achitate din contul întreprinderii niște sume de bani.

Instanța de apel a precizat că, contrar celor afirmate de către avocat, cheltuielile suportate de partea vătămată pentru tratament și mărirea salariului ratat sunt probate prin înscrisurile anexate la f.d.113-125, 131-132, 147-149.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești, au declarat recursuri:

- la data de 26 decembrie 2018 - avocatul Terr Dmitri în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța de apel nu a dat deplină

eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră; - eronat a conchis că prevederile art.90 Cod penal nu sunt aplicabile față de inculpat, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise; - instanța nu a luat în considerare că inculpatul a comis o infracțiune pentru prima dată, și-a recunoscut vina și se căiește sincer pentru fapta comisă, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, că are un copil minor la întreținere, că este de acord să achite prejudiciul și că nu a fost achitat până acum din cauza părții vătămate, care refuză să primească mijloacele bănești sub diferite pretexte; - instanța nu a ținut cont de circumstanțele care l-au determinat pe inculpat să comită infracțiunea; - instanța nu a luat în considerare prevederile art.76 alin.(1) lit.g) Cod penal;

- la data de 26 decembrie 2018 – avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului, care, fără a invoca vreun temei dintre cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței în partea condamnării inculpatului cu suspendare pe perioadă de probațiune de 5 ani și în partea încasării prejudiciului material, moral, tratamentului și recuperării, și despăgubirii pentru salariul nerealizat și deciziei în partea asprimii pedepsei aplicate, a prejudiciului material, moral, tratamentului și recuperării, și salariului nerealizat, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Guțu Dumitru să-i fie numită o pedeapsă condiționată cu termen minim, cu încasarea prejudiciului material, moral, cheltuielilor de tratament și recuperare real stabilite, precum și a despăgubirilor pentru salariul nerealizat, la fel obiectiv stabilit, invocând că instanțele nu au dat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61 și 75 Cod penal și i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră; - instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele care l-au determinat pe inculpat să comită infracțiunea; - că anume inculpatul a solicitat intervenția ambulanței; - că după incident a întreprins măsuri de recuperare parțială a prejudiciului material cauzat, fapt confirmat prin probe prezentate și anexate la materialele cauzei, dar care au fost ignorate de instanță; - instanța nu s-a expus referitor la documentele prezentate privind netemeinicia acțiunii civile în sensul încasării prejudiciului material, moral, cheltuielilor suportate în legătură cu tratamentul și recuperarea părții vătămate, și despăgubirilor pentru salariul nerealizat; - întru justificarea acțiunii civile, partea vătămată a prezentat documente care nu corespund realității, inclusiv în privința faptului că aceasta, în luna februarie, era angajată la aceeași întreprindere, în aceeași funcție și cu același salariu.

6. Judecând recursurile ordinare declarate de către avocații Terr Dmitri și Prisăcari Ion în numele inculpatului în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opiniile procurorului și a părții vătămate Chilos Ion expuse în referințe, prin care solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit recursurilor, recurenții invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

În context, Colegiul penal precizează că, deși avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului nu a indicat expres în cererea de recurs temeiurile puse la baza acestuia, din motivele indicate, reiese că recursul se bazează pe aceleași temeiuri care au fost invocate și de către avocatul Terr Dmitri în numele inculpatului.

Consecvent, Colegiul reține că autorii recursurilor sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa stabilită lui Guțu Dumitru și mărimea prejudiciului material și moral dispus spre încasare.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de către recurenți la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de pericolul social sporit al acesteia, de urmările prejudiciabile ale faptei comise, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate, de persoana inculpatului, că nu a conștientizat fapta comisă și nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, de circumstanțele atenuante ale cauzei, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că circumstanțe agravante nu au fost reținute, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, și corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, iar aplicarea art.90 Cod penal, nu va duce la atingerea scopului sus-menționat.

În context, Colegiul penal relevă că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

În speță, rezultă că instanța de apel, având în vedere circumstanțele enumerate mai sus, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, motivându-și soluția adoptată, indicând din care motive a ajuns la concluzia potrivit căreia, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii, cu executare

reală. Astfel că, instanța de apel și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei pe perioadă de probațiune.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei lui Guțu Dumitru, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, considerând că acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la solicitarea avocatului Prisăcari Ion în numele inculpatului privind casarea sentinței în partea condamnării inculpatului cu suspendare condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 5 ani, în sensul că aceasta ar fi prea mare, Colegiul penal precizează că, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2018, a fost casată sentința în partea pedepsei penale, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la argumentul avocaților în numele inculpatului, precum că la stabilirea pedepsei penale, instanța nu a ținut cont de circumstanța atenuantă prevăzută la art.76 alin.(1) lit.g) Cod penal - ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea, Colegiul penal menționează că această circumstanță nu a fost reținută în cauza penală de față.

Mai mult, potrivit rechizitoriului, drept circumstanțe atenuante au fost reținute săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și recunoașterea vinovăției (f.d.85), iar nici inculpatul și nici avocatul în numele acestuia nu au prezentat vreo referință la actul de învinuire în sensul normei prevăzute la art.296 alin.(6) Cod penal, precum nici nu au contestat pedeapsa penală stabilită de către prima instanță prin invocarea faptului că, în speță, ar exista această atenuantă, iar instanța de judecată nu a luat-o în considerare la stabilirea pedepsei. În context, Colegiul penal precizează că avocatul Prisăcari Ion a contestat sentința cu apel.

Cu referire la quantumul prejudiciilor morale și materiale contestat de către avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului, Colegiul penal precizează că reieșind din prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevede lista exhaustivă a temeiurilor pentru recurs, instanța de recurs nu are competența de a reaprecia quantumul acțiunii civile. Or, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor convenite și stabilite de instanța de fond.

Consecvent, cu referire la argumentul recurenților, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul sesizează că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului avocatului Prisăcari Ion în numele inculpatului și admiterea apelurilor declarate de către procuror și partea vătămată, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurenților sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către către avocații Terr Dmitri și Prisăcari Ion în numele inculpatului, care urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocații Terr Dmitri și Prisăcari Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința inculpatului Guțu Dumitru, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată, pronunțată la data de 11 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac